

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 8 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 45
Epistolele nefrancate se refuză — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Nr. 4393 Scol.

CONCURS.

Cu începutul anului școlar 1893/4 sunt a se conferi din fondurile arhidieceșane următoarele stipendii:

I. Un stipendiu de 500 fl. din fundațiunea episcopului Moga, pentru ascultătorii de filosofie sau de drept; stipendiul a devenit vacant prin nelegitimarea progresului în studiu din partea stipendistului Ioan Bonea.

II. Un stipendiu de 100 fl. din fundațiunea Francisc-Iosif, pentru ori-ce facultate academică.

III. Doue stipendii câte de 60 fl. din fundațiunea Cologeană, pentru scolari de scôlele medii; unul din aceste stipendii a devenit vacant prin nelegitimarea la timp a progresului în studiu din partea stipendistului Vasiliu Stan.

IV. Un stipendiu de 30 fl. din fundațiunea Ecaterina Rațiu, pentru un student de ori-ce categorie.

Aspiranții la aceste stipendii au să-și asternă suplicile la consistoriul arhidieceșan până la 10/22 August a. c. instruite cu următoarele documente:

a) atestat dela oficiul parochial al comunei, căreia aparțin, că sunt români gr. orientali;

b) atestat școlar despre progresul făcut în studii în anul din urmă, respective testimoniu de maturitate;

c) atestat medical, că sunt sănătoși;

d) atestat dela primăria comunală despre pozițiunea socială și starea materială a părinților, și

e) eventual alte atestate recomandătoare.

Suplicantii au a numi în suplicile lor și institutul de învățământ, la care vor să-și facă studiile.

Sibiu, din ședința senatului școlar, ținută la 15 Iuliu, 1893.

Consistoriul arhidieceșan.

Nr. 4392 Scol.

CONCURS.

Cu începutul anului școlar 1893/4 sunt a se conferi din fondurile arhidieceșane 20 stipendii de câte 60 fl., pentru elevii din despărțământul pedagogic al seminariului arhidieceșan de aici.

Concurenții la aceste stipendii au să-și asternă suplicile la consistoriul arhidieceșan până inclusiv la 15/27 Septembrie a. c., instruite cu următoarele documente:

1. Atestat dela oficiul parochial, cărui aparțin, că sunt români gr. or.

2. Atestat școlar despre progresul ce l'a făcut în studii în anul din urmă.

3. Atestat dela primăria comunală despre pozițiunea socială și starea materială a părinților lor.

4. Eventual alte atestate recomandătoare.

Sibiu, din ședința senatului școlar, ținută la 15 Iuliu, 1893.

Consistoriul arhidieceșan.

Sibiu, 19 Iuliu, 1893.

Referitor la întâmplările din Turda primim din părțile Turzii dela un amic al fôiei noastre următorul articol:

Faptele, ce le comit magarii față de români ne îngrozesc. Lucrurile merg pe un poverniș atât de periculos, încât ne înfiorăm, cugetând la cele ce se pot desvolta.

Insulte la Turda — insulte pe întregă linia. Să fie guvernul nostru atât de impotent cât să nu fie în stare să curme pasiunile deslănțuite — noi nu credem, ci respunderea o trecem în contul lui și ale lui organe.

Remânând nepedepsiți pentru bașbosuciile din anul trecut, turdenii — sau mai bine dis drojdiile societății din Turda au dat din nou năvală asupra pacinicilor cetățeni români.

Cu o furie proprie sălbaticilor din praste Africe au năpădit érași asupra Românilor.

Pentru ce?

Pentru că românii — am puté dice, ađi toți românii au venit la convingere, că sôrtea lor este cât se pôte de miserabilă în statul unguresc și au cređut de sosit timpul, ca să ia măsuri pentru vindecarea reului.

Ni se pôte noué imputa, că voim a ne elupta drepturi perdute, mai cu samă când pasul nostru de pource e loial, constituțional și nu cu ciomagul, unde ar voi să ne împingă adversarii nostri?

Suntem de credință, că nici un om cu cultură europenă și nimenea, cine nu e cuprins de un șovinism orb și de o patimă îndrăcită, nu ne pôte lua în nume de rău.

Dreptul de întrunire este un drept fundamental, garantat în toate statele europene, și în Ungaria ca stat constituțional încă nu pôte fi pus la îndoială. Bine, românii au usat de acest drept — și cu mândrie pot să afirme, că se sciu validita în viața publică ca un factor, de care trebuie ținut sémă.

Stréinii, de sigur nu tocmai prietini ai românilor, trebuie să recunoscă, că românii de câte ori se întrunesc, în întrunirile lor duc o porțiune de înțelepciune, ér moderatiunea și cumpétul lor proverbial nici pe un moment nu i-a părăsit în actiunile lor.

Cum se pôte deci, — în un stat de drept — ca ómeni onorabili, cetățeni distinși să fie dați plebei, atunci când guvernul și a le lui organe, în chid ochii la toate blăstémățiile.

Dacă anul trecut nu și-ar fi făcut guvernul urechea tócă, ci ar fi luat măsuri aspre pentru eruarea culpabililor, cazul cel mai nou nu se putea repeta.

Canaliile de pe stradele Turdei nu ar fi cutezat a pune mâna pe ciomege și petrii, ca să devasteze din nou și să provóce la vêrsare de sânge.

Și în rënd cu guvernul responsabilitatea cade pe cei dela presa magiară.

Acésta infectată de spiritul jidovesc, sumuță đi de đi, provóca la ură și dispreț pentru tot ce e românesc.

Ce ar dice magarii, când noi am voi să ne luăm satisfacție, dinte pentru dinte, când am da sfatul moșilor să se cobóre în jos spre Turda și să vină și ei cu petrii și cu ciomege.

De sigur, că ne-ar arunca pe toți în temnițele Vațului și Seghedinului ca să ne recorm pofta de așțare. Dar dacă cu noi tóte aceste s'ar întâmpla, óre pentru cei dela presa cea desfrânată magiară să nu fie léc?

Óre guvernul magiar este numai de aceea aci, ca pe unii să-i menageze și pe alții să-i pună în cătuși?

Situațiunea românilor este cât se pôte de periclitată, vieța și averea lor dată pradă bandelor de strade și trebuie să cerem dreptate și numai dreptate. Ađi în orașele magiare clasa noastră inteligentă nu e sigură de vieța, nici de avere.

Conții și baronii de prin comunele românesci trăesc singuri între români și trăesc în ticnă, românii le lucră, românii adună pentru ei, românii îngrijesc de vieța și averea lor.

Avem să pretindem în schimb dela guvern, ca pentru jertfele ce aducem să fim baremi siguri de vieța și de averea noastră.

Nu ne pôte garanta guvernul nici acésta, dovedesc, că nu e în stare a înfrâna bandele de cătuși și atunci nu avem decât să cerem ca să părăsescă locul, căci nu are nici voie nici putere de a înfrâna patimile deslănțuite.

Casuri ca cele dela Turda se pot repeta, magarii umbra cu tăciuni aprins în jurul grămeđilor de paie.

Sânge la Feldru, sânge la Turda, sânge la Scărișóra, până ce în urmă sângele vêrsat va cere rês bunare.

Cine va fi responsabil, decât cei ce provóca la ură, cei ce sémână vânt ca să secere furtună.

FOIȚA

Posiția istoriei în planul de învățământ și metoda ei.

„Non multa, sed multum“.

I.

Dacă vom considera cerințele societății, bisericii și ale statului față de scôlă;

dacă vom considera, că fie-care individ cu simțemintele și cugetările sale nu e altceva decât o părțică a mării țesături de sentimente și cugetări, ce străbate întréga societate omenescă și légă pe membrii acesteia unul de altul;

dacă vom considera, că vieța noastră întregă nu e altceva decât un complex mai mic ori mai mare de suveniri ale faptelor, cugetărilor și sentimentelor noastre proprii și ale părinților și fraților nostri;

dacă vom considera, că în fie-care individ trăesc trecutul renoit și îmbogățit;

dacă vom considera, că societatea, biserica și statul, în care trăim, și-a avut și ele desvoltarea lor și numai pe calea desvoltării au ajuns la starea și organizarea lor de ađi;

dacă vom considera, că fitoriul membru al societății, fiu al bisericii și cetățen al statului, nu vine pe lume cu conștiința despre drepturi și datorințe, pătruns de iubire față de deapropoșele ș. a. m., ci acestea trebuie să și le însușască, să și le câștige paralel cu desvoltarea sa fizică;

considerând tóte acestea trebuie să recunoscem, că și istoria e chemată a contribui la scopurile educațiunii. Căci dóră istoria ne învață a cunósce fazele, prin cari a trecut societatea omenescă până ađi; ea ne învață când și cum s'a înființat biserica și statul și prin ce faze au trecut până au ajuns la starea lor de ađi; ea ne arată cum s'au desvoltat instituțiile de ađi și priu câte peripeții au trecut până ce s'au consolidat.

Prin aceste istoria ne lărgesc orisonul spiritual și ne învață să privim și să judecăm stările de ađi óre-cumva dintr'un punct de vedere mai înalt. Istoria ne presintă persoane, cari au lucrat și s'au luptat pentru binele societății, persoane, cari și-au dat vieța pentru instituțiuni, a căror binefacere o simțim noi. Istoria ne aduce în contact spiritual cu acele persoane, ne arată felul cugetării și simțirii lor, și prin acésta provóca și în noi cugetări și simțiri analoge.

Astfel convenirea spirituală, ce o oferă istoria, influințeză în mod însemnat asupra elevului, ea întregesc și dirige convenirea cu persoanele din jurul elevului și de aceea este unul din cele mai însemnate și eficace mijloce pentru formarea voinței și prin acésta a caracterului religios-moral. Ér întru cât istoria ne presintă persoane din trecutul poporului nostru, contribuie la deșteptarea patriotismului și a iubirii de ném.

Istoria ne presintă cele mai multe fapte și întâmplări omenesci, ea ne dá ocaziune a vedea, cari fapte ce fel de urmări au avut și prin acésta ne ageresce judecata. Dar prezentând istoria o mulțime de voințe omenesci în diferite raporturi una cu alta, prin judecarea acelor raporturi de voințe se dá cea mai bună ocaziune pentru deșteptarea de impulsuri, idei, noțiuni și voințe; ér scôla are să conducă pe elev ca faptele istorice să-l însușească astfel, ca bucuru să admire tot ce e frumos și bun în eroul prezentat și să se decidă a-l lua sieși de model.

Din cele indicate reese că în adevér istoria contribuie la realizarea scopului suprem al educațiunii, întru cât nu numai contribuie la îmbogățirea cunósșințelor cultivând spiritul, dar contribuie și la formarea voinței și prin acésta a caracterului, deci la cultura

inimii, și încă într'o măsură mai mare decât ori care obiect de învățământ afară de istoria biblică, ér acésta încă e istorie.

De aceea istoriei i se cuvine un loc de frunte între obiectele de învățământ. Un loc ales i se cuvine și din motivul, că ea are cele mai multe și potrivite ocaziuni de a lega laolaltă cunósșințele câștigate de elevi din diferitele obiecte de învățământ și astfel pôte servi și ca obiect de concentrațiune.

Pentru ca însă istoria să correspundă chemării sale, pentru ca ea să contribuie în adevér la formarea caracterului religios-moral, să recere o muncă grea din partea învățătorului, să cere ca acesta să scie ce e potrivit din vastul material al istoriei pentru a fi prelucrat în scôlă, și mai trebuie să scie și cum trebuie prelucrat acél material.

În scôlele populare la tot cazul istoria națională sau istoria patriei este, din care are să se scótă cel mai mult material istoric, ce e a se prelucra; ér în scôle mai înalte și timpul permite, dar și societatea, pentru care se cresc elevii, cere cunósșințe și din istoria universală. Dar óre în ambele casuri e consult, e posibil a se lua tot materialul istoric? Manualele de istorie aprópe tóte rêspond că da, întru cât ele cuprind un étras msi scurt ori mai lung din întregul

Dilele din Sibiu. Sub titlu această „Budap. Hirlap“ din 27 Iuliu a. c. publică câte va notițe, privitoare la cestiunea română, din cari estragem următoarele:

„Astăzi dimineață am sosit dela Sibiu la Bpesta. Când m'am coborît din tren m'am întâlnit cu un bun prietin (deputat din ținutul cuman).

— De unde vii? mă întrebă el.

— Dela Sibiu.

— Ai încheiat alianța cu rușii... vreau să ție cu valachii?

— Încheiat.

Cu aceste ne-am despărțit.

Lucrul acesta pôte fi un lapsus linguae, dar totuși caracterizază indiferentismul olimpic al magiarilor și neorientarea drăgălașă (? Red. „T. R.“), ce o au magarii despre lucrurile din Ardel. Ruși sau valachi lor li-e tot una. Aici nimene nu uredese pe români, cu toate că se scriu contra lor unori articoli infuriați în foi, ci (ceea ce e mai rău) sunt indiferenți față de ei. Pentru marea majoritate a poporului magiar cestiunea română nu există. Ea însă este una dintre cele mai de frunte cestiuni și dela rezolvarea ei cu succes bun va atârna dezvoltarea pacinică și liniștea Ungariei în al doilea mileniu. Și dacă privim în jur în țară, nu numai că nu dăm de bărbatul, care ar fi chemat a o rezolva, ci nu aflăm nici un om politic, care s'ar ocupa serios cu ea. Sau dără și acum ar exista credința, încreșcută în noi în decursul secolilor: desprețuirea și lucrea în prea puțin a poporului român? Dără încă e derogător a sta de vorbă cu el? Este o greșală, mai mult, este păcat a nu abandona această credință, acest concept.

„Partida lui Mocionyi, pe care foile, față de tribuniști, cari acum sunt dominanți, au numit-o moderată, astfel a caracterizat-o un bărbat politic român: Mocionyi și partida lui tot aceea vreau pentru români, ce vreau tribuniștii, dar cu o deosebire esențială: ei vreau a ajunge totul între marginele Ungariei, cu națiunea magiară, pe când tribuniștii eventual și contra națiunii magiare“.

E adevărat, că bărbații politici ai Ungariei nu se ocupă serios cu cestiunea română. Singurul, care s'a ocupat, drept și desinteresat, Lud. Mocsary, a fost huiduit și declarat de smintit. Cum se se rezolve deci? Cine să stea de vorbă cu românii? E vorba, că disprețul față de noi, grandomania și șovinismul turbat trebuie să dispară din capetele magiarilor și numai atunci se pôte începe rezolvarea cestiunii.

Articolul lui „P. Lloyd“ despre care am făcut amintire în nrul trecut al foiei noastre și care în două pasage lungi se ocupă cu fostul ministru Cantacuzino, care însă nici când n'a fost ministru, se continuă astfel:

„Din decursul conferenței reese, că în contra ultraștilor vrea să răsbădescă la suprafată o tendință mai moderată; ar fi însă lucru neînțelept a privi și acesta cu ochi

material istoric. Dacă însă vom lua în considerare chemarea scôlei educative, trebuie să recunoșcem, că învățământul istoriei nu pôte și nu e permis să țină la încărcarea memoriei elevului cu o masă grea de cunoștințe seci, de caracter enciclopedistic. Încercarea de a face pe elevi cunoscuți cu toate timpurile și popoarele nu numai că nu se pôte realiza din cauza mulțimii enorme a materialului istoric și a scurtimii timpului disponibil, dar din punct de vedere pedagogic este chiar condamnabilă, căci prin acesta s'ar îngreuna, ba s'ar face aproape imposibilă împlinirea chemării educative a scôlei. Massa materialului istoric trebuie deci redusă la epocile principale, la acele epoce, cari arată momentele mai însemnate ale dezvoltării spiritului omenesc, la acele epoce, cari au influențat în mod hotărît, decizător asupra dezvoltării popoarelor, cari ne arată însușirile principale ale acestora și modul formării instituțiilor și raporturilor sociale, bisericesti și de stat ale societății prezente, a căror înțelegere e neapărat de lipsă pentru priceperea și participarea la viața actuală.

(Va urma.)

optimisti. Remănem foarte reci față cu certa, dacă actele comisiunii de 40 au să fie aprobate sau nu, dacă autorii memorandumului tot așa de inept ca și trădătorii de patrie merită încredere sau neîncredere. Acestia sunt norii din anul trecut, după care nu ne mai îndreptăm privirile, și ori-ce s'a întâmplat până acuma, este cu totul irelevant, numai dacă nu va avea urmare. Hotărît este a sci, dacă românii în viitoriu voesc să urmeze altă politică decât până acuma, dacă se emancipază în sfârșit dela programul, care îi ține strinși și care esclude din capul locului orice împăcare. Câtă vreme denegă și combat uniunea legală a Ardelului cu Ungaria, câtă vreme nisuesc la o sfêrticare federalistică a Ungariei după grupe de naționalități, câtă vreme se pun în contradicere cu încheșări istorice și cu expresiunea legală a ideii de stat național magiar, în fine câtă vreme vor urma a merge în pasivitate îndârjiți și orbiți cum sunt, până atunci este tot un lucru, că dl Rațiu ori dl Mocsonyi este conducătorul, dacă se pörtă ca ultranaționalisti sau moderați, e absolut cu neputință, a pacta pe această basă, căci condițiunile de existență a statului și des-toinicia statului ungar nu o permit. Ceea-ce se recere înainte de toate este, ca tocmai cum fac ceilalți cetățeni ai patriei, și ei să recunoscă legile și rânduiala țerii ca să se lapede odată pentru todeauna de procedura lor cutezătoare, de a juca rol de „națiune“... gravaminele lor, dacă aceste vor fi exprimate în formă precisă și nu în fraze nebulose, se vor lua la discuție și românii pot fi asigurați, că vor afla atata prevenire, câtă merită după drept.

„Nu e permis a încheia o învoială și o împăcare specială cu vre-o naționalitate a țerii, mai ales când ea se pune afară de instituțiunile întemeiate pe constituție. Naționalitatea românească nu pôte formula alte pretenții decât celelalte naționalități. Ceea-ce este dat altora, nu li se pôte detrage lor; ér ceea-ce altora nu s'a acordat, românilor nu se pôte încuviința...“

„Una din cele mai mari datorințe, pe care se o împlinescă către ei înșiși, este participarea la legislatura ungară. Noi nu pedăm de sigur pentru lucrul acesta în interesul parlamentului ungar sau în interesul națiunii magiare. Noi nu punem de sigur prea puțin preț pe sporirea puterii inteligente, pe care parlamentul ungar ar puté câștiga din participarea românilor; dar bună rea cum este reprezentanța poporului ar puté să o ducă precum până acum așa și de aci înainte; n'ar trebui tocmai să se ese din fire, dacă tocmai ar fi curată și cruțată și pe viitoriu de luptele cu ultraștii naționali sau cu „moderații“. Și nici legislațiunea ungară, nici prosperitatea națiunii magiare nu va suferi întrerupere, pentru că românii vor rămâne retrași în unghiu. Ceea ce a creat națiunea magiară și la ce a ajuns până acum, a ajuns fără români (? „T. R.“) și nu se pôte dice, că ei s'ar simți rău. etc.

Articolul încheie cu îndemnarea ca românii să părăsescă politica de pasivitate și să ia parte prin alegere de deputați la lucrările parlamentare.

Serbare în memoria lui Kollar. În August a. c. se împlinesce o sută de ani dela nascerea celui mai mare poet slovac, Ioan Kollar. Slovaci în semn de pietate au hotărît să aranjeze serbări culturale în memoria acestui însemnat bărbat al lor și anume în 1 August anul c. în Turuș S. Martin, ér în 2 August în Moșot, locul de nascere al poetului.

Și ce se vede? Slovaci au pățit ca românii cu conferența, cu toate că serbarea lor e să fie, după cum se vede și din convocare, curat culturală, ea a fost oprită. „B. Hirlap“ anunță, că serbarea a fost oprită de către vicecomitele „pentru însemnătatea ei“. O foie semioficială spune, că nu vicecomitele a oprit serbarea, ci fisolgăbirul locului și că comitetul arangiator a făcut recurs la vicespanul, și o deputație mergând cu copia recursului la ministrul de interne, l'a rugat să concedă serbarea.

Scirile mai năue vestesc, că ministrul a aprobat oprirea, sub pretext, că comitetul a dat serbării caracter panslav.

Acum întrebăm, este acesta tact politic? Din greșală în greșală...

Revista politică.

Proiectul de lege referitoriu la căsătoria civilă obligătoare, precum anunță foile din Budapesta, este terminat și a și fost înaintat Maj. Sale monarchului la Ischl. Proiectul l'a dus cu sine ministrul honveșimei Fejérváry. În cercurile competente se crede, că Maj. Sa va da aprobarea prealabilă proiectului. Ministrul de justiție Szilágyi a asigurat pe mai mulți bărbați, că proiectul va veni încă în sesiunea de toamnă la desbatere.

Cu aceste sciri politica bisericăscă a guvernului este pusă érași la ordinea zilei în discușiunea presei. Consilierul regesc Stefan Roboz a avut un interviu cu primatele Vaszary, în care a căutat să descosă pe înaltul prelat în cestiunea politică bisericăscă. Vaszary l'a autorizat să publice, că cu ocașiunea petrecerei sale în Roma n'a avut nici o instrucțiune dela Maj. Sa monarchul, ci numai însărcinarea, ca să ducă salutare papei din partea monarchului; de asemenea n'a avut nici o însărcinare din partea guvernului ungar. Cu papa a conferit densusul mai mult despre cestiunea politică bisericăscă; papa cunoșce bine relațiunile din Ungaria, dar nici din partea papei, nici din partea secretariului Rampolla nu a primit nici o instrucțiune pentru viitoriu. Densusul de altfelu nici n'are cunoștință, că proiectul de lege despre căsătoria civilă ar fi terminat. La întrebarea, că primi-va ambele case proiectul, primatele respunse, că acesta este un secret al viitoriului, în care densusul încă n'a putut pètrunde. Asupra altor întrebări de însemnătate actuală a răspuns primatele: Sau că eu știu și așa nu-mi este cu puțință să me exprim, sau că nu știu și așa răspunsul meu nu valorează. Primatele va avé în curénd o audiență la monarchul în această cestiune.

Presa din Germania și presa din Rusia discută cestiunea economică dintre aceste două puteri și în focul discutiei scapă termeni destul de ofensători și de aspri din ambele părți. Se scie, că negocierile pentru încheierea unei convențiuni vamale nu au dus la nici un rezultat. În fine s'a decretat răboiul vamal. Rusia a răspuns cu tariful maximal, Germania a luat deasemenea măsuri severe și scirile din Petersburg anunță, că Rusia nu se va mulțami numai cu atâta, ea va urca și mai tare tariful, voinde să facă pe de-o parte experiență radicală, escludând cu totul produsele germane de pe piețele rusesci. În Berlin ómenii mai cred, că se va puté aplană această situațiune critică și spre scopul acesta Germania va veni cu propozițiuni, ca cestiunea economică să fie studiată de specialiști din ambele părți și pe temeiul acelor studii să se facă apoi negocierile.

Încordările dintre partidele serbesci din Serbia, au ajuns foarte departe. Radicalii cer cu insistință capetele fostilor ministri liberali și nu vreau să audă nimic din apărarea, ce o au făcut acestia în scupcină. Mai vèrtos poporul atârțat de deputații radicali este foarte înverșunat, încât și coróna s'a pus pe gânduri. Tinerul rege al Serbiei a consultat în zilele trecute cu matadorii radicalilor, dar a consultat și cu bărbații marcanți ai liberalilor. Din aceste consultări reese, că regele vrea să facă sfârșit agitațiunilor și încordărilor prea mari. Se crede, că după ce se va publica sentința asupra fostilor ministri și va urma imediat o agrafiare regescă. Acesta este mijlocul cel mai bun ales pentru ca să se dea o soluțiune cestiunii. Se afirmă, că regele înduplecat de mamă-sa, de țarul Rusiei și de principele de Montenegro va păși pe calea această. Nici chiar celelalte puteri nu aprobă întru toate pașii radicalilor. În cabinetul actual încă domnesce divergențe de pă-

ri în odiósa cestiune. Ministrul de finanță a afirmat pe față, că prin acestul acesta prea violent se dá prea pe față situațiunea din Sèrbia și se pôte ușor întâmpla, ca să nu mai aibă credit în străinătate, întocmai precum s'a întâmplat cu Grecia, care acuma e pusă așa dicénd sub curatelă.

Despre raporturile din Siam se scrie următoarele:

Siamul mai are un vecin spre vest. Are Birma, care a devenit provincie engleză și regele birman alungat de englezi s'a stabilit la Saigon, unde trăiesce în intimitate cu foști lui aliați. Engliterei nu-i va fi nici de cum indiferent cu cine se învecinează, cu Siamul sau cu francesii.

În luptele cu Birma, siamezii au fost aliați cu englezii și Siamul nu face nici un obstacol spiritului englez de întreprindere. În Bangkok există ași o mulțime de comercianți și bănci engleze, a căror interese, în cas de răboiu trebuie să aparate.

Dacă va ocupa Francia Bangkokul, posibilitatea întinderii engleze se va mărgini căci ea nu va mai adminte streinilor drepturile și libertatea de acțiune esistență ași.

Aceste considerațiuni au și îndemnat guvernul englez să facă în parlament declarațiunea, că certa dintre Francia și Siam nu împoartă cătuși de puțin, dacă ea se menține în limite anumite și nu se atinge integritatea Siamului.

Diferința actuală între Francia și Siam s'a ivit din cauza granițelor în șesul Mecongului, unde într'adevăr ele până acuma nu erau bine precisate. Francia cere întreg malul stâng al Mecongului ceea ce nu o vrea Siamul. Francia pășesce ca moștenitorea Cambogei, care trebuie să fi fost cu mult mai întinsă de cum e ași. Siamul se referă la ultimile vécuri, în care a câștigat mult teritoriu dela Cambogea, cari aveau un imperiu independent. Provinciile Battambang și Angkor i au fost recunoscute în 1867 chiar de Francia.

Pe cale pacinică deci Francia nu pôte ridica pretenții asupra acestor teritorii ci trebuie să mèrgă mai departe, cerénd teritorii muntóse și locuite de nómuri sèlbătice, care de o cam-dată n'au nici o importanță pentru ea. Dacă siamezii se vor opune, se pôte nasce un răboiu, apoi un tratat, care va aduce francesilor și provinciile mai bogate.

Salvele de tunuri schimbate pe malurile Menamului au adus din nou la ordinea zilei cestiunea, dacă Francia se pôte întinde pe viitor în Indo-China; dacă pôte suferi lângă ea un regat cu totul aplecat influenței engleze; s'au dacă se va mulțami în viitor cu indiferență cum cresce influența și puterea Engliterei în Siam.

Ultimile sciri din Paris anunță, că Siamul a primit întru toate ultimatul Franciei și astfelu lucrurile se vor aplană pe cale pacinică.

Nr. 255/1893.

Convocare.

În conformitate cu dispozițiunile §§-lor 14 și 21 din statutele Asociațiunei transilvane pentru literatura română, și cultura poporului român *adunarea generală* pentru anul curent se convocă prin această în opidul Năsăud pe 27 August st. n. și zilele următoare.

Aducând această la cunoștința publică, invităm pe toți membrii Asociațiunii de a lua parte în număr cât mai mare la ședințele adunării.

Sibiu, 27 Iuliu n. 1893.

În absența v. președ.

I. Hannia, Dr. Amos Francu, membru al comit. secretariu II.

Noutăți.

Dela curtea română. A. S. R. principesa Victoria de Edimburg a sosit în gara Predel Miercuri la órele 4 și 35 minute.

A. S. R. a fost întâmpinată de M. S. regele, de principesa Maria, de principele

Ferdinand, și de d. general Vlădescu, colonel Candiano și de un numeros public.

După o ședere de câte va minute A. S. împreună cu M. S. Regele, cu principele Ferdinand și cu principesa Maria s'au urcat în trăsură și au plecat spre Sinaia.

Achitarea drului Lucaciu. Foile magiare publică o telegramă din Blașiu, că consistoriul metropolitan din Blașiu, ca for superior bisericesc, a constat, că Lucaciu nu a comis greșeli pe teren bisericesc, ce îi s'au imputat și în consecință l'a achitat.

Metropolitul Clement. Precum se scie metropolitul Clement a fost condamnat, ca să fie espulsat de tot din țară. Sentința s'a adus de forul prim, metropolitul a făcut apelație. Se crede, că această sentință se va modifica astfel, că metropolitul va fi internat într-o mănăstire.

Bulgarii se tem, că metropolitul ca espulsat le-ar pute face mari greutăți și odată s'ar pute reînțorțe în țară. Casul acesta l'a esperiat Sârbia, de aceea bulgarii vreau să fie mai precauți.

Neghiobia unor medici. „Gaz. Tran.” i-se scrie: La Deceș spiritele sunt foarte agitate din cauza unei monstruoase operațiuni, ce s'a săvârșit zilele acestea din partea unor medici „specialiști”, cari s'au trimis aici de la Budapesta. Iscușii medici au fost trimiși, ca omenii „esperți”, să studieze și să afte întru cât sunt întemeiate faimetele, despre izbucnirea colerei la Deceș și întru cât nu. Pe un zidar, care căzând dela o înălțime și lovindu-se în môlele capului a amețit, ei l'au declarat, că ar fi murit de coleră și au ordonat să fie pus într'un cosciug și presărat cu var. Peste var s'a turnat apoi apă și varul a început să ardă. Atunci „mortul” și-a venit în simțiri, dar era prea târziu. Nenorocitul a ars, căzând victimă neghiobiei medicilor. — Detalii vor urma, îndată ce me voi convinge în persoană despre starea lucrului.

Convocare. Adunarea desp. XXIV (Reghin) a „Asociațiunii trans.” convocată pe ziua de 23 l. c. s'a amânât și se convoca prin această din nou pe ziua de 10 August n. a. c. la 3 ore d. a. în Reghin cu programa și locul deja anunțat în 25 Iunie a. c.

Din ședința comitetului despărj. XXIV ținută la 24 Iuliu n. 1893.

E sau nu e coleră. Din Sătmariu ni se scrie: Sunt făcute toate preparativele pentru împinerea colerei atât în oraș, cât și la sate: odăi separate, paturi și șoluri (pocrôte), medicamente; gunoile se pörta pe câmp; case, grajdurile și curțile se văruiesc. Inse bolnavi sunt puțini! Omenii mor numai ca de obicei. Unii medici, în frunte cu Dr. Jäger, protomedicul orașului, au suspițiune, că colera ar grassa în măsură mică, carea ar veni dela Deceș pe apa Someșului. În Sătmariu apa din Someșu se destilează, în satele vecine țeranii beu din Someș apă naturală, și sunt sănătoși; orășenii cu apa lor destilată „afă casuri de coleră”. Oraculii din Budapesta cu esaminările lor, e sau nu e coleră, tac și ordineză preparative severe. Unii cred, că colera e aici, dar din resone mai înalte încă o tac. Alții dic că n'ar fi coleră de loc, ei unii omeni să bolnăvesc în căldura verei la lucrul câmpului și fiind-că mănăcă pome și verdețuri necöpte. În spitalul orașului se afă vre-o 10—15 bolnavi, dintre cari mor 2—3 omeni.

Conflictul dela granița turco-sërbescă. Conflictele dela granița turco-sërbescă au provocat o învoială între guvernul din Constantinopol și cel din Belgrad. Se vor închide granițele cu stâlpi și sirmă, lăsându-se numai locurile de trecere liberă, care vor fi păzite de sentinele din ambele părți.

Invitare la „Petrecerea de vară” ce se va rangia din jurte inteligentii române din Reghin și purt Joi în 10 August n. 1893, în sala de vară din promenada orașului. Venitul curat e destinat în favorul fondului reuniunii femeilor române înființate în Reghin. Piese de joc le vor executa capela orășenescă și muzica lăutarilor. Incepul la 8 ore seara. Prețul înțării de per-

sönă 1 fl. de familie până la 3 membrii 2 fl. dela 3 membrii în sus 3 fl.

Petrecerea de vară din Hunedóra. Din Hunedóra ni se scrie: Petrecerea de vară arangiată de femeile române din Hunedóra în 11/23 Iuliu a. c., a cărei venit curat a fost destinat în favorul fondului înființându-l cor vocal la biserica gr. or. din localitate — a succes bine, atât moralmente cât și materialmente, ceea ce servește spre lauda dómnelor din comitetul arangiatoriu.

Venitul brut a fost . . . 83 fl. 20 cr.
Spesele 44 „ 60 „
Venitul curat 38 fl. 60 cr.
care sumă alăturându-se la fondul de până aci rezultă suma de 184 fl. 7 cr. depuși la cassa de păstrare din lo: prin dómna casierii.

Invitare. Inteligența română din Zlatna și jur' invită cu totă onóra la „Concertul”, împreună cu dans, ce se va da prin seminaristii români din Sibiu, cu concursul alor 4 domnișore, Duminecă în 6 August st. n. a. c. în localul ospătării domnului Kolozsváry Nándor din Zlatna, în favorul bisericilor locale române. Prețul înțării: de persoană 1 fl. de familie 2 fl. Incepul precis la 6 ore p. m. Oferte marinimose se primesc cu mulțămă și se vor cuita pe cale diaristică adresându-se președintelui comitetului dlui Iuliu M. Montani în Zlatna. Comitetul se va îngriji pentru încuarterarea acelor, cari până în 4 August se vor însinua domnului Victor Dămian că vor participa; ér ospătariul din localul petrecerei va presta vuptuale cu prețuri moderate. În pauza se vor juca: „Călușeriul” și „Bătuta”.

Uu învătă român în străinătate. „Timpul” scrie următoarele:

Societatea franceză de archeologie din Paris a ținut anul acesta al 60-lea al său congres archeologic, la Abbeville, în Picardia, vechiu oraș întemeiat de Hugues-Capet și celebru prin monumentele și muzeele sale. Mai bine de 200 membrii au participat la congres, între cari mai mulți învătăți englesi, belgici și italieni.

Academia română a fost reprezentată de eminentul archeolog, d. Gr. G. Tocilescu. Diarele franceze sunt în comun acord de a recunoște că cel mai interesant memoriu cetit în sinul congresului a fost al distinsului academiian român.

În timp de mai bine de o oră d-sa a espus magistrala sa conferință asupra novelor cercetări relative la monumentul triumfal al lui Traian dela Adam-Klissi.

Un succes numai puțin însemnat așteptat pe ilustrul nostru academiian la Londra.

În ședința dela 2/14 Iuliu a congresului archeologic engles, d-sa a vorbit despre valurile romane din Dobrogea în comparație cu cele din Anglia. Institutul archeologic regal al Marei Britanii și Irlandei și-a făcut o onóre de al alege între membrii sei.

Venind la Paris, d. Tocilescu a ținut să comunice Academiei de inscripțiuni și frumöse litere, novele sale descoperiri științifice. Președintele Academiei printr'o scrisóre foarte amabilă i-a acordat excepționala favóre de a vorbi în prima ședință, cu toate că programul era deja ficsat.

Reproducem în resumat darea de sémă ce diarele „Débats, Le Matin” etc. publică asupra comunicației d-lui Tocilescu, făcută în ședința dela 9/21 Iuliu:

„Dl Tocilescu, senator, conservator al muzeului din București, întreține Academia cu cercetările sale recente asupra monumentului triumfal, înălțat în Dobrogea, spre amintire expedițiunilor lui Traian contra Dacilor. Grație unui studiu esact al ruinelor și al resturilor de sculptură decorativă, dl Tocilescu a isbutit nu numai ca să restituie aspectul întreg al monumentului, a căruia model redus a fost făcut în gyps, dar încă a determina ordinea, în care se succedau cele 54 bas-reliefuri ce împodobeau jur împrejurul trofeului. Eminentul conservator al muzeului din București crede, că planul monumentului dela Adam-Klissi (în vechime Tropaeum Traiani) se datorește lui Apollodor dela Damasc, arhitectul columnei traiane.

Terminând dl Tocilescu comunică o interesantă inscripțiunea lui Cons-

tautin, ce de curând s'a descoperit în orașul militar vecin, împreună cu un trofeu sculptat în pëtră și înalt de 2 m. 70”.

E de prisos a spune căldurosa primire ce această comunicare a întâmpinat în senul Academiei, unde fie-care membru a felicitat pe eminentul nostru academiian, după ce mai întâiu președintele Academiei d. Senard îi mulțămese în mod formal ea și est-timp a ținut să onoreze Academia franceză cu savantele sale comunicații.

Scire personală. Redactorul fôiei noastre, dl Silvestru Moldovan a plecat aseră la Turda, în concendiu de mai multe zile.

Necrolog. Subscriși cu inimă frântă de durere anunță, că neuitata lor soție, mamă, fiică, soră, noră, cumnată etc. *Forica Hango* nasc. *Cupșa* după o căsătorie fericită de 2 ani și după suferințe și suferințe, provăduță fiind cu s. taine și-a dat nobilul seu suflet în mâinile Creatorului în Deceș la 9/21 Iuliu a. c. 2 ore dimineța în etate de 22 ani. Rămășițele ei pămëntesci se vor aședa spre vecinic repaus în Deceș Duminecă la 11/23 Iuliu a. c. 3 ore p. m.

Gavriil Hango, paroch gr. or. soțiu. Victoria Hango, fiică. Samuil Cupșa, protopresbiter gr. or. și Paraschiva Cupșa nasc. Pop, părinți. Teodor Herman. protopresbiter gr. or. cumnat. Victor Herman, Aurelia Hermann, nepoți. Raveca Herman nasc. Cupșa, Victor Cupșa, Ioan Cupșa, Augustin Cupșa Aurel Cupșa, frați. Ioan Hango și Maria Hango nasc. Marchișo, soeri. Gregoriu Hango, Valeriu Hango, Ioan Hango, cumnați.

Fie-i țărina ușoră și memoria binecuvântată!

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român”

Turda 30 August 1893.

Stimate d-le redactor! Românii din Turda au stat zilele acestea, precum vă puteți închipui, și stau și acuma sub cel m-i grozav terorism, sub terorismul revoluționar, când nimenea numai e sigur de averea și viața sa. Cei cari n'au văduț scenele barbare de aici din nopțile din 25, 26 și 27 Iuliu a. c. urletele selbatice, atentatele la avere și viață, cu greu își vor pute face idee despre furia nemărginită a unguirilor turdeni și despre pericolul și poziția critică, în care s'au aflat românii din Turda în nopțile și zilele amintite și cu deosebire familiile inteligente române. Scenele ce s'au petrecut în Iunie a. tr. s'au repetat acum întocmai, dar cu un plan și mai bine precizat, cu o ură și furie mai mare și cu mai multă îndrăsnelă. Cine cunoșce referințele de aici ușor își pöte esplica această. Anul trecut nimene dintru atentatori n'a fost pedepsit și eroii de stradă se laudau, că pe ei nici când nu i va pedepsi nime pentru români — și așa a și fost. Acesta le-a dat curagiu. De altă parte s'a dat încă anul trecut lozinca și am audit-o dela mulți și acum pronunțându-se, că inteligența română din Turda trebuie să përá, să ia lumea în cap, onóra orașului Turda pretinde, că el se fie locuit numai de unguiri, să nu se mai audă pe stradele lui „vorbă pröstă valachă” și ori ce ocașiă trebuie folosită, ca inteligența să fie intimidată, huiduită fără cruțare.

Ocașiă s'a dat acum de nou — ținerea conferinței la Sibiu. Când s'a vestit această prin foi, am observat pe mai mulți inteligenți și semidocti vorbind despre ea în bajocură și satiră, în dosul căreia se ascundea patima urei și dorința de-a terorisa din nou pe români! Cât a durat conferența în Sibiu unguirii s'au pregătit, s'au arangiat pentru atac, fresce în secret, fără ca să se afe între ei ca și anul trecut, nici unule care să tradeze intențiunile lor infernale. Marți nóptea apoi au eșit la ivelă. Atunci cugetau, că sosesc acasă un delegat dela conferență, d. Iuliu Vlăduț, s'au pöte chiar vor fi sciut dela vre un spion al lor din Sibiu. Contra lui Vlăduț sau iri-

tat și în urma minciunii respândite, că mai mulți români în frunte cu George Vlăduț ar fi maltratati pe un diarist magiar în Sibiu. Această minciună am văduț că mai întâiu s'a desmînțit în fôia d-vöstră și au desmînțit-o și foile magiare; dar unguirii turdeni n'au dat creșemânt desmînțirii, vöind a folosi minciuna de prețes pentru atac.

Marți sara sute de unguiri împărțiți în grupe asteptau sosirea trenului. D-na Vlăduț, aflând despre intențiunile lor, s'a dus de cu bună vreme cu trăsura la gara dela Ghiriș și astfel trenul a sosit la Turda fără Vlăduț. Familia apoi s'a oprit în satul Poiana și numai nóptea târziu a intrat în Turda, înfricați, mai cu samă copilele d-lui Vlăduț, că vor fi maltratați. Hordele însă pe atunci se împărștiară și astfel restul noptii a decurs în liniște. Planul de terorizare însă nu l-au părăsit, ci l-au executat a döua zi, când îndată ce s'a însărat au năvălit în cete de sute de calfe și măiestri asupra casei lui Vlăduț. Poliția a văduț aglomerarea, a sciut din sara trecură intențiunile mulțimii și totuși n'a recvirat gendarmeria. Eță ce poliție avem noi, d-le redactor! Gendarmeria și-a făcut datoria la inițiativa s'a proprie și a fost noroc do pășirea ei, căci altcum se întâmpla a catastrofă. Horda a început a bombarde cu bolovani din töte părțile casa lui Vlăduț. între urlete și fluerături selbatice, când bravul locotenent de gendarmi a provocat pe tulburători să se depărteze, dar ne aflând asculțit și aruncând spre ei cu petri, au folosit armele de gendarm a împuşcat, nimerind pe doi din mulțime și făcënd unele areștări. Horda atunci s'a depărțat și s'a aruncat cu furia asupra celorlalte case române, devastându-le. Gendarmii în număr de 5 au ramas în apărarea casei lui Vlăduț, astfel că peșeră români au fost neapërați; poliția nu ia putut apëra!! Horda a devastat casa avocatului Mecaros, care a fost stricată și anul tresut, a sdrobit ferestile și zidul dela „Hotel Central” (românesc) și de la banca „Arieșana”, apoi casa judeului Mezei, a protopopului Lugoșan, a mësărilor Ioan Rațiu, a lui Iosif Chioran și casele lui Dr. Ioan Rațiu; devastarea lor barbară a ținut până târziu după meșul noptii, sberăturile erau așa de gróznice încât s'au audit până pe satele vecine și în familiile nenorocite române au băgat spaimă mare, mai cu samă la femei și copii. Demolarea a fost mai grozavă la Chioran, unde și coperișul casei l'au stricat. Protopopul Lugoșan fiind culcat în odaia dela stradă, a scăpat numai cu greu să nu fie tocat în cap de bolovani. Românii din Turda au priveghiat în frică și neliniște töta nóptea, temându-se să nu fie atacați de nou; tot asemenea a fost și Joi nóptea, cu töte că s'a sporit gendarmeria, dar neastemperul unguirilor continua. Preste și s'au respândit fel de fel de sciri, că românii și în totul era în nesigurată. Joi nóptea a fost liniște, dar Vineri éráș continuau amenințările, așa că familia lui Vlăduț s'a dus preste nópte pe sate, părăsindu-și casa. Eță, dl redactor unde am ajuns în mijlocul Europei culte! Vineri nóptea la 11 ore a sosit miliția, care a fost recuirată de la Cluș. Cât timp va fi ea va fi liniște după aceea, nu scim.

Până când va merge asta tot așa? În fața astorfel de babarii și omul cel mai linistit trebuie să iase din răbdare.

Posta redacțiunii.

Bălcescul în P. Ne pare rău, dar cele trimise nu se pot publica. Este sub d. munitatea pressei române a sta de vorbă cu „Ungaria” lui Moldovan Gergely diu Cluș. Ea nu merită decât o ignorare totală și absolută.

Red.

Loterie.

Sămbătă, în 29 Iuliu n. 1893.

Timișóra: 61 64 42 81 90

Viena: 36 53 11 18 63

Nr. 894/1893 [112] 3-3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor învățătoresci vacante din protopresbiteratul Branului se scrie concurs cu termen de 30 de zile...

- 1. Poiana Mărului pentru cl. II cu salariu de 330 fl.
2. Bran scola centrală cl. IV ca învățătoriu diriginte cu salariu de 300 fl.
3. Vlădeni cl. II cu salariu 300 fl. v. a.
4. Sirnea cu salariu de 300 fl.
5. Moeciul superior cu salariu 300 fl.
6. Rășnov cl. I " " 300 fl.
7. Ghimbav " " " 300 "
8. Șimon " " " 300 "

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi au a-și așterne suplicele lor la subscrisul oficiu în termenul prescris și instruite conform legilor în vigoare.

Oficiul protopresb. gr. or. al Branului. Zernesci, în 2 Iuliu, 1893.

Traian Mețian. protopresbiter.

Nr. 620/893 [117] 2-3

CONCURS.

La scola poporală gr. or. din Boița, protopresbiteratul Sibiiului, devenind vacante două posturi de învățători...

Emolumentele sunt: Pentru unul, cu care sunt împreunate și agendele direcționale, 350 fl. cuartir și 4 stângini metrice de lemne.

Doritorii de a reflecta la aceste posturi vor a-și așterne la subsem-

natul oficiu protopresbiterat subclicilor de concurs instruite conform legilor în vigoare...

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Sibiiului. Sibiu, 12 Iuliu, 1893.

In conțelegere cu comitetul parochial. Ioan Papiu, protopresb.

Nr. 356 [118] 1-3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor învățătoresci din comunele mai jos însemnate, protopresbiteratul Sebeșului, se scrie concurs cu termen de 30 de zile...

- 1. Lancrem, postul al treilea creat acum din nou, cu salariu anual de 300 fl.
2. Răhău, trei posturi, fiecare cu salariu anual de 300 fl.
3. Căpâlna, cu salariu anual de 300 fl.
4. Vurpăr, cu salariu anual de 300 fl.
5. Răcățiu, cu următoarele emolumente:

- a) Dela 100 familii câte 1 florin 100 fl.
b) dela acestia câte 15 litre grâu à 1 fl 100 fl.
c) dela acestia câte 15 litre cucuruz sau săcară à 1 fl. 100 fl.
Suma fl. 300 fl.

Salariile de sub Nr.ii 1-4 se plătesc din cassa bisericii.

Învățătorii aleși vor fi datori a ține în Dumineci și sărbători strănă și a cânta cu copii în biserică; precum și a cultiva grădinile de pomărit.

Doritorii de a ocupa posturile acestea au a-și așterne cererile instruite conform normelor din vigoare...

Sebeș, 7 Iuliu, 1893. Oficiul protopresbiterat în conțelegere cu comitetele parochiale respective: I. Tipein, protopresbiter.

Nr. 244/1893 [119] 1-3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela scolele gr. or. române din comunele mai jos însemnate, se scrie concurs cu termen de 30 zile...

- 1. Dobra, a) un post de învățătoriu la scola capitală cu salariu de 400 fl.
2. Brisnic, cu salariu de 300 fl. și anunit: a) 260 fl. în bani gata, b) folosirea unei grădini afară de cea de de lângă scola 20 fl.
3. Lăpușnic, cu salariu de 300 fl. și anmit: a) bani gata 280 fl., b) 2 1/2 % lemne - 20 fl.

4. Panc-Seliște, cu salariu de 300 fl. și anunit: a) bani gata 240 fl. 6° lemne à 8 fl. - 48 fl. c) venitul cantoral 12 fl.

5. Roscani, cu salariu de 356 fl anunit: a) bani gata 300 fl. b) 7° lemne 56 fl.

6. Lăpușgiul de sus, cu salariu de 332 fl. și anume: a) bani gata 300 fl. b) 4° lemne 32 fl. afară de acesta câte 40 cr. dela înmormântarea omenilor în vârstă și 20 cr. la înmormântări de copii

La posturile de sub punctele 2-6 se înțelege și cuartir natural, lemne pentru încălzitul scolei și afară de p. 6 și grădina

Reflectanții, cari vor duce la cunoștința de muzică vocală și instrumentală vor fi preferiți.

Doritorii de a ocupa vre-una din aceste stațiune au a-și așterne suplicele lor instruite conform legilor în vigoare la subscrisul oficiu până la termenul sus indicat.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al tractului Dobrei, în conțelegere cu respectivele oficii parochiale și cel protopresbiterat.

Dobra, la 8 Iuliu, 1893.

Romul de Crainic, protopresb.

„ARDELEANA“ institut de credit și de economii, societate pe acții în Orăștie.

Nr. 146/1892.

Avis.

Institutul de credit și de economii „Ardeleana“ societate pe acții în Orăștie (Szászváros) piața mare Nr. 2 și 4 în casele proprii, primesce depuneri spre fructificare sub următoarele condițiuni:

- a) Depuneri făcute la a căror ridicare nu se recere abdicere, cu 5%;
b) Depuneri făcute cu condițiunea de a se anunța ridicarea lor, cu 5 1/2% și
c) Depuneri făcute pe timp mai îndelungat de către bisericii, secole corporațiuni culturale ori cu scop de binefacere cu 6%.

Depuneri, ridicări sau anunțări se pot efectui și prin postă.

Orăștie, la 1 Novembre, 1892.

[53] 8

„Direcțiunea“.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Maiu 1893.

Table with multiple columns showing train schedules between Budapest, Arad, Teiuș, and other stations. Includes columns for train type (person, accelerated, etc.), departure times, and arrival times.

Nota: Orelle însemnate în stânga stațiunilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. Numerele cele grase însemnă orelle de noapte.